

AFSNIT VII

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER OG
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 27

Fortrolighed

Toldmyndighederne tager i hvert enkelt tilfælde, hvor der udveksles oplysninger, hensyn til behovet for hemmeligholdelse af forundersøgelsen.

Med henblik herpå kan medlemsstaten stille betingelser for, hvordan en anden medlemsstat, som oplysningerne videregives til, må anvende disse.

Artikel 28

Undtagelser fra pligten til at yde bistand

1. Denne konvention forpligter ikke myndighederne i medlemsstaterne til at yde hinanden gensidig bistand, hvis dette kan være til skade for denne stats offentlige orden eller andre væsentlige interesser, især på databeskyttelsesområdet, eller når omfanget af den aktion, der anmodes om, især i forbindelse med de særlige former for samarbejde i henhold til afsnit IV, helt klart står i misforhold til grovheden af den formodede overtrædelse. I disse tilfælde kan det nægtes helt eller delvis at yde bistand, eller denne kan gøres afhængig af, at visse betingelser overholdes.

2. Ethvert afslag på bistand skal begrundes.

Artikel 29

Udgifter

1. Medlemsstaterne giver normalt afkald på alle krav om godtgørelse af udgifter, som er påløbet under gennemførelsen af denne konvention, undtagen udgifter til aflønning af eksperter.

2. Hvis imødekommelsen af anmodningen medfører udgifter af væsentlig og ekstraordinær karakter, konsulterer toldmyndighederne hinanden for at fastlægge de betingelser, hvorpå en anmodning skal efterkommes, samt den måde, hvorpå udgifterne skal afholdes.

Artikel 30

Forbehold

1. Der kan ikke tages andre forbehold med hensyn til denne konvention end de i artikel 20, stk. 8, artikel 21, stk. 5, og artikel 23, stk. 5, omhandlede.

2. Medlemsstater, der allerede har indgået indbyrdes aftaler inden for de områder, der er omfattet af afsnit IV i denne konvention, kan kun tage forbehold i medfør af stk. 1, hvis forbeholdene ikke berører deres forpligtelser i henhold til disse aftaler.

3. På samme måde berøres forpligtelserne i henhold til bestemmelserne i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, der indeholder regler om et styrket samarbejde, ikke af nærværende konvention, for så vidt angår forbindelserne mellem de medlemsstater, der er forpligtet i henhold til de pågældende bestemmelser.

Artikel 31

Geografisk anvendelse

1. Denne konvention finder anvendelse på medlemsstaternes områder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽²⁾, som ændret i medfør af akten vedrørende betingelserne for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse samt tilpasningerne af de traktater, som Unionen bygger på⁽³⁾, og ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996⁽⁴⁾, herunder tillige for Forbundsrepublikken Tysklands vedkommende øen Helgoland og Buesingen-området (inden for rammerne af og i henhold til traktaten mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Det Schweiziske Forbund om integreringen af Buesingen am Hochrhein i Det Schweiziske Forbunds toldområde af 23. november 1964 eller den nuværende version heraf) og for Den Italienske Republiks vedkommende kommunerne Livigno og Campione d'Italia, samt på det søter-

⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 1 af 1.1.1995, s. 181.

⁽⁴⁾ EFT L 17 af 21.1.1997, s. 2.